

Isten elé állunk

Advent, az egyházi év kezdete, alkalmat ad – fölszólít – arra, hogy tisztázzuk magunkban a múltat és a jövőt: mi az, amit tovább kell vinnünk, és mi az, amitől meg kell szabadulnunk. Szem előtt tartva, hogy Istent nem lehet jól szolgálni, csak úgy, ha mindent visszaadunk neki, amit tőle kaptunk. Istennek a teljes ember kell (bűneivel együtt).

Tárjuk föl és nyújtsuk át a múltat mindenestől – bűnbánattal a szívünkben – Istennek. Erre szükségünk van, mert a bűnöktől elnehezült lélek nem hajlandó igent mondani az új egyházi év krisztusi kihívásaira. Csakis a megtisztult lélek juttathat el bennünket oda, ahol Krisztus vár minket. A próféták kihirdették ezeket a „találkozási pontokat” – gondoljunk itt az irgalmasságra, a tökéletességre, vagy más szóval a szentségre –, amelyekhez elérve találkozhatunk Istennel.

A nép vénei, tanítómesterei – a próféták korában és azóta is – mindezt elérhetetlennek minősítették. Ezáltal számukra az egész Ószövetség az okoskodás és a vitatkozás tárgyává lett. Csupán az eszével spekuláló ember számára Isten „emberfölöttinek” látszik. Egy ilyen Isten – ígéreteivel együtt – megfoghatatlanná, elérhetlenné, érthetlenné és értelmetlenné lesz. A választott nép fiai várták ugyan a megígért Messiást, de csak olyan megváltót voltak hajlandók elfogadni, aki az isteni akarattal szemben az ő elképzeléseiket, vágyalmaikat teljesíti be.

Isten ilyen szellemi atmoszférában készülődött arra, hogy megvalósítsa szándékát, a megtestesülést. Megelégedve az emberi méricskéléseket, a Szentlélek erejével Isten Igéje, Isten Bölcsessége emberré lett, hogy ettől kezdve mindenki – a Szentlélektől vezetve – megismerhesse az

igazságot: Jézus Krisztust, aki élénk tárta – életével, halálával és föltámadásával – Isten életét, a szeretetet.

Advent elsődlegesen nem minket sarkall cselekedetekre. Az Atya kéri, hogy ő – az igazi szőlőműves – kezdhesse el bennünk szerető gondoskodását, hogy metszőkésével megtisztítson minket. Ezekon a „metszéspontokon” Isten láthatóvá teszi szeretetének áramlását, erejét és irányát is. Az Atya metszőkése nyomán fölismerhetjük, hogy Krisztusból élünk! Adventben tehát szeretetünkről – sokszor oly ellenőrizhetetlenül csapongó – vágyainkról kell számot adnunk. Újjá kell születnünk, de csakis azokon a pontokon, ahol már fölismertük, és igent mondtunk Isten akaratára – férjben, feleségben, hivatásban –, ahol már nem mi, hanem az a valaki akar növekedni bennünk, akinek születésére (készülve) várakozunk.

A szőlőtő: Jézus Krisztus. Őt, és vele együtt a gyökereinket nem tagadhatjuk meg. Más szóval, a múltunkban minél mélyebbre ásunk, annál világosabban fog elénk tárulni létünk isteni szépsége, annak fölismerése, hogy a szüleink Isten teremtő társai, akik az életünkre igent mondvá, megajándékoztak bennünket Isten képével. Ezért adventben érzékenynek kell lennünk a szülők iránti szeretetre, hiszen rajtuk keresztül, az ő szemükkel – ahogyan ők láttak minket annak idején, születésünk pillanatában – ismerhetjük föl egy jászolban fekvő kisgyermekben a világ értelmét és célját. Igen, amikor egy gyermek fölállalja társai előtt szüleit, nagyszüleit és egész rokonságát – ahogyan azt Jézus az egész Ószövetséggel tette –, akkor ez a fiatal tanúskodik arról, hogy fölismerte: csakis a mélyből – a szőlőtőből, Jézus Krisztusból – merítve lehet élni.

Görbe József atya

A Nagy Éva készítette betlehemes a Szekeres János és Baczkó Balázs vezetésével épített „istállóban” évről évre ajándék az egész falunak.

Advent

„Harmatozzatok, égi magasok”

Advent a latin adventus szóból ered, és megérkezést jelent. A keresztények számára a karácsonyt megelőző, meghitt készülődés, a Jézus-várás időszaka, melynek liturgiája a IV. századig nyúlik vissza, s Európa-szerte számos hagyomány, rítus kapcsolódik hozzá. Közülük néhány már csak a néprajzi kutatásokból ismert, másokat a szájhagyomány őrzi, s vannak napjainkig élő szokások is. Ez a karácsonyi időszak ünnepeink terén a legváltozatosabb, a leggazdagabb: vallási ünnepek, jeles napok, szokások életre keltése váltják egymást.

Karácsony hava első ünnepét, Mária bemutatását (nov. 21.) már a Pray-kódex is (1200 táján) számon tartja: „...mert a mai napon jelentetik meg a világnak az ő szentséges volta, mikoron az ő szent szülei felvívék az Úristennek a templomba, ... ahol mindenki lelkébe fogadta a zsenge Máriát, hogy méltó legyen majd a Fény-Krisztus befogadására.”

A jeles napok elsője András napja (nov. 30.), melyet ún. házasságiósló napként tart számon a szájhagyomány. Történt a jóslás háromnapi böjtöt követő álomfejtéssel – ez már az ókorban is szokás volt –, férfinvet rejtő gombóc főzéssel, ólomöntéssel.

A Miklós-nap a karácsony előfutáraként, hírnökeként mindössze 150 éves. Az e napi ajándékozást Szent Miklós nevével hozzák kapcsolatba, az őt kísérő krampusz a jóságos ajándékozó ellentéte, aki az ördög képzet alakjában jelenik meg, a virgács pedig a középkori iskolai nevelés kellékeként került a népszokásba. Az élő Mikulással való találkozás, a hozzá kapcsolódó sok-sok rendezvény korunkban – különösen az óvodai, iskolai közösségekben – nagy divatját éli.

Luca-nap a Gergely-féle naptár (1582) életbe lépése előtt évkezdő nap volt, az év legrövidebb napja: Szent Lucának híres napja a napot rövidre szabja – így szól a kalendáriumi szólás. A nap névadóját nem tartja élő személynek az egyház. A legenda szerint előkelő szirakuzai családból származott, korán felvette a keresztséget, mártírhálált halt: „Mártír vót, oszt möghót a hitier.”

Számtalan különböző szokás, szólás, rítus, hiedelem társul hozzá. Nálunk kétféle Luca-alak ismert, a jóságos és a boszorkányos, ez utóbbi az elterjedtebb. Az ártó Luca-képhez tilalmak társultak, közülük a legelőbb a varrás tilalma, mivel Luca (Lucia) szemét tüvel szúrták ki, ily módon szenvedett mártírhálált. Luca-napon tilos volt a házból bármit is kiadni, pénzt, tejet, tojást, még a szemetet sem volt tanácsos kitenni, s a mai napig ismert hiedelem, hogy e napon nem jó a ruhát a szabadban kitergetni.

Az adventi szokások legismertebbje a betlehemezés, a középkori misztériumjátékok elvilágiasodott változata. Vallásos jellege csökkent, tréfás, népi elemekkel bővült pásztorjáték a fő formája, de a székely betlehemes játék bizonyítottan az egyházi liturgia része. Feljegyeztek kétnyelvű, sváb és magyar, nagyon pontos forgatókönyvre épülő énekes-verses pásztorjátékot, de ismert a szlovák és magyar nyelvű betlehemes is. A szereplők az éneklésért, színjátékért a ház gazdájától kaptak, korábban természetbeni adományokat újabb időkben pénz váltotta fel.

Karácsony köszöntésének másik formája a kántálás. A latin cantare, énekelni szóból származik, s énekkel előadott köszöntést jelent, angyali vigasságként is említik. Az adventi időszakban és karácsony vigíliáján házról házra jártak a kántálók, s az engedélykérés után az ablak alatt felhangzott az ének. Történetileg e szokásnak adománygyűjtő szerepe is volt. A fennmaradt kántáló énekek nagy száma több száz éves múltra utal. Legrégibb rétegéből való a ma is széles körben ismert Csordapásztorok kezdetű ének, melynek első formájú lejegyzése a Cantus Catholici 1651-es énekgyűjteményében volt fellelhető. A korunkban legkedveltebbek a Mennyből az angyal és a Pásztorok, pásztorok kezdetű énekek már a XVIII. századi gyűjteményekben is szerepelnek.

Boldog az az ember, akinek gyermekkori emlékei közé tartoznak a karácsony tájt a falu csendjében itt-ott felhangzó, az Üdvözítő eljövételét hirdető kántálók énekei.

Kívánjuk, hogy karácsony varázsa senkit el ne kerüljön.

Gubekné Ludas Mária

Szabó T. Anna: Az ünnep azé, aki várja

**Aki magot szór ablakába
és gyertya vár az asztalán.
A várók nem várnak hiába.
Egy angyal kopogott talán?**

**Szárnyuhogás az ablakon túl –
vigyázz! Kinézni nem szabad!
Künn az angyalhad térül-fordul,
egy pillanatra látszanak.**

**A karácsonyfát hozzák – hallod?
– egy koppanás, és leteszik.
Fényben úszik az üvegajtód,
s megint suhogás. Mi ez itt?**

**Zöld angyaltoll: egy kis fenyőág,
karácsonyszagú és meleg.
„Gyűjtsd meg a legutolsó gyertyát!”
Ez az angyali üzenet.**

**És be is mehetsz – vár az ünnep,
és minden zárt ajtót kitar.
A fa alatt angyalok ülnek –
az ünnep azé, aki vár.**

JELENIDŐ

Advent liturgiája

Advent liturgiájába sok minden beletartozik. Elsősorban olyan dolgok, amelyek általában jellemzik a liturgiát: adventi szentmisék, adventi zsolozsma. Más dolgok pedig, bár szinte magától értetődőnek tűnne, mégsem tartoznak az adventi liturgia körébe, bármennyire is nagy hangsúlyt kapnak életünkben. Ilyen például az adventi koszorú készítése és szerepe, a gyerekkoromban még oly kedvelt Szent család-járás, vagy a karácsony előestéjén rendezett, és ezért még az adventi idő végéhez tartozó pásztorjáték. Nem szabad ezen csodálkoznunk, mindennek megvan a maga szerepe vallási életünkben. Ezek a dolgok együtt jelentik az ünnepre való felkészülésünket, nem zárják ki, de nem is helyettesíthetik egymást.

Ez az év az általában vett liturgiában is jelentős évforduló. Ötven évvel ezelőtt, a II. Vatikáni Zsinat után s annak szellemében kezdődött el a magyar nyelvű liturgikus szövegek és dallamok megalkotása. Ennek a folyamatnak köszönhető az, hogy a római katolikus énektár, az Éneklő Egyház, az esztergomi énekes zsolozsma, a Psalterium Strigoniensis és a magyar liturgikus énekeskönyv, a Graduale Hungaricum megjelenésével nálunk is lehetővé és általános gyakorlattá vált a magyar nyelvű liturgikus éneklés. Ez a mára már liturgikus megújulási mozgalommá nőtt kezdeményezés azonban a Római Katolikus Egyház szándékával megegyezően nem törekszik az anyanyelv kizárólagos használatára. Az 1969-ben kiadott új misekönyv már az előszavában is nyomatékosan kéri, hogy a hívek a szentmise rájuk tartozó részeit magyarul és latinul is tudják mondani és énekelni. A Csömörön oly sokak által kedvelt Adoremus című, az egyes hónapok liturgikus szövegeit tartalmazó kiadvány szintén folyamatosan közli nem csak a rövid (Kyrie, Sanctus, Agnus), de a hosszabb állandó miserészek (Confiteor, Gloria, Credo, Pater noster) és az 1., és 2. Eucharisztikus ima latin szövegét is. Úgy gondolom, hogy lakóhelyünkön, ahol az angol nyelvvel való ismerkedés már az oktatás legalsóbb fokán elkezdődik, ahol az óvodában német és szlovák nemzetiségi csoport működik, nem okozhat különösebb nehézséget az oly sok liturgikus kincset felhalmozó latin nyelvvel való legalább futólagos ismerkedés sem.

Ilyenkor adventben különösen jó alkalom kínálkozik arra, hogy a hajnali szentmisék, a róraték után a plébánián együtt elköltött reggelit a hajnali imaóra, a laudes közös, ma már nagyrészt magyar nyelvű imádkozásával zárjuk le. Az együtt töltött hajnalok a családiasság melegségét adják, alkalmat adnak arra, hogy egymást kiszolgáljuk, majd egymásért, távollévő szeretteinkért, a szükséglet szenvedőkért imádkozzunk, hogy az imában kapott kegyelmek irányítsák hétköznapi cselekedeteinket, érzelem- és gondolatvilágunkat.

Nem mondom, hogy érzelmileg könnyű a liturgikus imának átadni magunkat, mert, ahogy mondják, a liturgia két lényeges jellemvonása az, hogy objektív és eszkatologikus: tárgyilagosan tekint az örökkévalóság felé.

Deák Csaba

Karácsony előtti várakozás

Az advent szó latin jelentése: megérkezés. A kifejezés az „adventus Domini” szókapcsolatból ered, ami szigorúan véve az Úr eljövételét jelenti. De mi – hívő vallásos emberek – a karácsony előtti négy hétre vonatkoztatjuk, így inkább várakozás, reménykedés összefüggésben használjuk. Ez az időszak a várakozás megszentelése. A karácsonyt megelőző felkészülést, az ünnepre történő várakozást jelenti számunkra.

De mit jelent az Úr eljövele? És ki jött el akkor? Ismét várunk kell rá, ha már egyszer eljött? Az Emberfia a földre szállt egy kisgyermek képében, és hozott valamit, ami a legtöbb a földön, amit állandóan keresünk, amire folyton áhítunk. Néha megtaláljuk, de nem értékeljük. Eldobjuk, eltaszítjuk magunktól, pedig hiányzik: ez a SZERETET. A szerető Isten a megbocsátást, elfogadást, örömet, mosolyt hozta el a földre, s ebben van a megváltás. Nekem ezt jelenti az Úr eljövele.

De ismét várunk kell rá? Igen, felkészülni fogadására, az ünnepre, nap mint nap. A FELKÉSZÜLÉS, a VÁRAKOZÁS a lényeg. Az eljövételhez, megérkezéshez vezető út a fontos: „Vigyázzatok hát magatokra, hogy el ne nehezdedjen a szívetek a tobzódásban és részegségben, az élet gondjai között... Lk. 21, 25-28. De akarunk-e várakozni, felkészülni? Nem! Semmire nem várunk: idegesek vagyunk sorban állás közben, ha lassan tölt a számítógép, ha lefagyott a telefonunk, ha éppen elfogyott a friss zsömle a péknél. Most nem érek rá, a jövő héten felhívlak. Most, most, most, azonnal akarom! Nekem ez kell, nekem ez jár! Nem akarunk várakozni a Kiszéjzus eljövételére sem, csak még több étel, finom bor, sütemény, ajándék, asztal-dísz legyen az asztalon. Eltűnik a szívünk a tobzódásban. Mindig csak magunkra gondolunk, majd mi megoldjuk ezt a feladatot is, és lehagoltak vagyunk, ha a szenteste veszekedésbe fullad!

Európa-szerte nagy divatja van az El Camino zarándokútnak, ezek járják végig nagy elszántsággal. Vajon miért, mit jelent ez nekik? Útjuk során csak esőt, forró napot, hólyagos lábat, kényelmetlen szállást kapnak. Mégis mennek, s a végén ott az ajándék: öröm és megelégedettség. A LELMONDÁS, a FELKÉSZÜLÉS, a VÁRAKOZÁS, az ÚTON LEVÉS a lényeg. Az eljövételhez, a célhoz, a megérkezéshez vezető út a fontos. A legfontosabb a ráhangolódás. De ehhez nem kell messzire zarándokolni! Mi várunk a SZERETET ELJÖVETELÉRE, pedig már a birtokunkban van: bennünk van már a szeretet, de elfedjük külsőségekkel. Elő kell bányászni, használni kell, hogy a megérkezéskor szívünk kész legyen az ünnepre. Teréz anya mondta: „A szeretet az otthonainkban kezdődik.”

Mindenki más és más módon készülhet a megérkezésre. Tulajdonképpen elhatározás az egész, semmi más, csak elszántság. Elhatározom, hogy végigjáróm az El Caminot. De elhatározhatom azt is, hogy hogyan szeretnék karácsony előtt még jobban figyelni az Úrra és családomra, hogyan tudom a békét megtartani hitvesemmel, gyermekemmel, a nagymamával, a plébános atyával, a körülöttem élőkkel. Én adventben a zsolozsmás imakönyvből imádkozom; nem

vagyok lusta rorátéra menni, s utána közösségben imádkozni; szentestéig nem iszom szeszt; felhívom beteg barátomat a kórházban stb.

Visszatekintve életemre, szomorúan tapasztalom, minél korábban kezdődik a karácsonyi kirakati díszítés, minél több a fényfűzér, minél több lámpasor világít az utcákon, házakon, minél hangosabban szól a karácsonyi zene, annál kevesebb a felbukkanó szeretet. Gyermekekoromban, az átkos szocializmusban nem volt ekkora felhajtás, mindent titokban tettünk, de több, mélyebb adventi öröm volt a szívemben. A mostani szabadság eltérít, a külsőségek elfedik a lényegét.

Vajon van-e időm az adventi gyertya lángjánál énekelni, elcsendesedni? Észreveszem-e a hétköznapiakban az apró örömeket, hagyom-e, hogy átjárjanak, vagy elsodor a teendők tömege, elsodor a pesszimizmus, a vásárlási láz? Az adventi gyertya lángjánál gondolok-e arra, hogy jel legyek mások számára, emlékezem-e az utóbbi napok béketeremtéseire környezetemben, visszagondolok-e megvalósult adventi elhatározásaimra?

Ha helyel-közzel ezeket meg tudom valósítani, a végén ott az ajándék: öröm és meglepedettség. Ha az úton levés kitarása sikerül, eláraszt bennünket a meglepedettség. Ott az ÜNNEP, az „adventus Domini”. Ekkor Márai Sándorral együtt vallhatjuk: „Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. Felejs el mindent, ami a köznapok szerartatása és feladata. Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás. Az ünnep legyen ünnepi. Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá, testben és lélekben. Ilyenkor felejs el mindent, figyelj az ünnepre.”

Még egy hetünk van.

Áldott karácsonyi ünnepeket kíván

Tiszai Árpád
Csömör, 2017. december 16.

Evangelium Szent Máté könyvéből Mt 18,12-14

A jó Pásztor nem akarja a gyengék és a bűnösök vesztét. Egy alkalommal Jézus ezt a példabeszédet mondta tanítványainak: „Mit gondoltok? Ha valakinek száz juha van, és egy elcsatangol közülük, nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a hegyen, és nem megy-e, hogy megkeresse az eltévedtet? Ha aztán szerencsésen megtalálja, bizony mondom nektek: jobban örül neki, mint az el nem tévedt kilencvenkilencnek. Éppen így mennyei Atyátok sem akarja, hogy csak egy is elveszen e kicsinyek közül.”

Tehát akinek elcsatangol az az egy, nem hagyja-e ott, ... nem megy-e, hogy megkeresse az eltévedtet?

Ki ne értené ezeket a szép és megindító képeket Isten gondviseléséről?

Csak hogy folytatódik a történet:

„Ha megtalálja... Jobban örülnek neki, mint az el nem tévedt 99-nek.” De hát miért? Ha érényes életet éltem, ha megtartóztattam magam, mindig segitettem másoknak, akkor miért? Miért annak örülnek jobban, aki csak a végén talált Jézusra? Miért kap az a munkás ugyanannyit, aki az egész napot végigrobotolta, mint az, aki csak az utolsó órában érkezett? Én itt ülök a templomban, ki lehetne jobb helyen? Másokat kell megtalálni! És azoknak jobban fognak örülni, hol itt az igazság?

Számomra a valódi kérdés inkább az, hogy miért a nagy együttérés a példabeszéd elején, és miért váltja ki a kérdéseket, miért piszkálja az igazságérzetünket annyira a példázat zárása?

Jézus ezt a példát az apostoloknak szánta, akik azzal a kérdéssel fordultak hozzá, hogy ki a legnagyobb a mennyek országában. Felismervén az apostolok egymás közti rivalizálását – ami igazából arról árulkodik, hogy vajmi keveset fogtak fel tanításaiból –, nem lett haragos, nem vágta a fejükhöz, hogy már mennyit tanította őket, és íme, semmi foganatja, mert még mindig a földi méricskésznél, rivalizálásnál vannak leragadva. Nem, nem ezt tette. Hanem megmutatta, hogy Isten hogyan gondolkodik róluk: eltévedt, fiatal bárányok képével szembesíti őket. Milyen kedves ez a kép, Jézus gondolkodásának szépségéről és gyengédségéről vall, hiszen az érettség hiánya az eltévelyedés oka, Isten számára olyanok vagyunk, mint a gyermek. Alátámasztásul hadd idézzek Ozeás verséből:

„Gyermek volt még Izrael, amikor megszerettem. Puha kötelékkel vonzottam őket, a szeretet kötelékével, olyan voltam hozzájuk, mint aki arcához emeli a csecsemőt, lehajoltam hozzá, enni adtam neki.”

Ha Jézus tapintható közelsége és közvetlen tanítása ellenére maguk az apostolok még mindig eltévedtek voltak, ki merné állítani önmagáról, hogy ő maga nem az.

Tehát szegezzük nyugodtan magunknak a kérdést: Mi van, ha én tévedtem el? Valóban az egyházon belül vagyok? Minden tettem az egyházon, Jézus testén belül van? Valóban minden gondolatomat, tettemet Jézus is felvállalná?! Olyan, mintha Ő tenné, Ő beszélne, amikor én beszélek?

Valóban! ...Mi van, ha én tévedtem el? Mi van, ha engem kell megtalálnia Jézusnak? És mi van, ha megtalál? Akkor is lázadoznánk, ha velünk is ilyen kegyesen, szeretettel bánnának, ha jobban örülnének majd nekünk, mint másoknak? Vagy csak akkor gondoljuk a jótétemény igazságtalanságnak, ha másokkal történik meg?

Igen, én tévedtem el, Uram!

Én vagyok az elveszett bárány!

Köszönöm, hogy megérthettem, és köszönöm, hogy nekem fognak majd örülni a mennyben, ha rám találsz, ha engedem, hogy rám találj.

Kérlek, Uram, találj rám! Ámen.

Olgyay Bálint akolitus

Új akolitusaink

Gombás Vilmos, Jagiello Ádám és Soós Árpád

A feleség szemével

Mindig hálatelt szívvel és nagy örömmel gondolok arra, hogy milyen jóságos és segítő az Isten!

Látom Vilit az oltár körül, és az jár az eszemben, hogy az életem minden szakaszában a szerettem vagy én ott állunk a csoda körül. Mert a csoda megszületik a szentmisében. Isten valóságosan jelen van, nekünk adja önmagát újra és újra, és ennek részesei lehetünk. Különösen, ha az oltár körül szolgálunk.

Lányként Sülysápon ministráltam, majd Isten nagy kegyelméből megismertem Vilit, és Csömörrre költöztünk. Született két csodálatos fiunk. Mikor nagyobbak lettek, ők álltak az oltár körül. Most pedig a férjem.

Visszagondolok arra a napra, amikor megkapta ezt a feladatot: Ha egy szóval kellene fogalmaznom, akkor azt mondhatom róla, hogy felemelő. Felemelő volt a szertartás és felemelő érzés volt ott látni a férjemet.

A váci székesegyház megtelt emberekkel. Nagyon jó volt látni ismerős arcokat. Az avatandók bevonultak, elfoglalták a helyüket és elkezdődött a szentmise. Püspök atya nagy szeretettel szólt a leendő akolitusokhoz. A mise csúcspontja az volt, amikor égő gyertyával a kezükben, egyesével a Püspök atya elé járultak, és megkapták a felhatalmazást a szolgálatra. Ünnepi ének zengett a székesegyházban, megtörtént az, amire két éven át készültek. Küldetést kaptak a közösség szolgálatára.

A szertartás végén kihívták a feleségeket, és megköszönték, hogy a család nélkülözötte az apákat, esetleg nagyapákat, férjeket, fiakat. Gyönyörű szép csokorral köszöntöttek bennünket.

Köszönjük mindhárom új, valamint a régi akolitusoknak is áldozatos munkájukat. Köszönöm Uram, hogy küldesz munkásokat aratásodba!

Gombásné Szücsi Zsuzsanna

Vidám nyugdíjasok klubja

Adventre készülve

Év végi klubdelutánunkon nagy szeretettel köszöntöttük körünkben dr. Kiss Éva belgyógyász, diabetológus szakorvosnőt.

A túlsúly, az elhízás és a cukorbetegség kapcsolatáról hallhattunk előadást vetítéssel egybekötve. Sok és fontos jó tanácsot mondott el az elhízás és cukorbetegség megelőzése érdekében. Magyarország sajnos előkelő helyet foglal el az elhízás tekintetében. A helyes táplálkozásra hívta fel a figyelmünket, amivel mi magunk tehetünk a legtöbbet egészségünk megőrzéséért. Fontos a táplálékunk jó megválasztása, hogy mit mivel együnk. Fontos a sok zöldség fogyasztása, mert sok betegség éppen abból adódik, hogy a túlzott mértékű kalóriával nem tud megbirkózni a szervezetünk.

A hangulat nagyon családiasra, szeretetteljesre sikeredett, jól érezte magát közöttünk a doktornő. Megköszöntük felkészült előadását, majd ő is meghallgatta szeretett testvérimmel együtt adventi lelki útravalómat.

Jézus születésére készülve tudjuk-e beengedni életünkbe az Isten fényét, mely alkotta ezt a világot és mindannyiunkat? Krisztus azért jött, hogy a világ világossága legyen, hogy az életünk sötétségét beragyogja. Az ember szeretetre született, aki szeretetben él, az Istenben él. Advent arra való, hogy elcsendesedjünk. Felszólít arra is, hogy győzzük le magunkban a sötétséget, a hamisságot, és induljunk a fény felé. Engedjük meghallani Isten tiszta dallamát családukbán, közösségünkben. Nyissuk ki szívünket, mert az ember lelkét csakis Isten tudja betölteni fénnel, békességgel és szeretettel. Áldott, boldog karácsonyt kívánok az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Gutyán Mihályné Nusika

A reformáció 500. évfordulójára

Nagy Éva alkotását református testvéreink számára lelkészük, Esztergály Előd Gábor rendelte meg a reformáció 500. év alkalmából. December 16-án adhatta át a művész az 1,50 x 1 m-es olajfestményt új gyülekezeti házukban..

VISSZATEKINTŐ

Testvérközösségünk

Aknaszlatina Szent István-templomának római katolikus közösségével tavaly novemberben vettük fel a testvéri kapcsolatot. 2017. március 15-én nyolc fős delegációjukkal együtt ünnepelhettük nemzeti ünnepünket Csömörön, júliusban ötnapos kreatív néptáncbort szerveztünk Kárpátalján a kinti gyermekek és fiatalok számára a Csicsörke Néptáncgyűttes közreműködésével, és most december 8–10. között másodszer látogattak el hozzánk. Ezúttal a testvérközösség 27 fős csoportja vendégeskedett nálunk Béres István plébános atya vezetésével.

Kárpátalján a rászorulóknak szociális ellátása teljes egészében az egyházi karitatív szervezetekre hárul. Aknaszlatina Szent Család Karitásza szervezete 200 rászorulóról gondoskodik, naponta 40 adag ebédet főz és juttat el a magukra maradt időseknek és gyerekeknek. Márciusban egy motoros triciklire valót adományoztunk, most új ipari tűzhelyre és elszívó berendezésre gyűjtöttünk.

A Ruszányuk Zsuzsanna vezette karitászi csoport kelt útra a napi ellátásban nélkülözhetetlen három tag kivételével, a vendégek másik része pedig István atya gitáros kórusából állt. Bár a látogatás ténye csupán egy hónapja lett ismert, egyházközösségünk és ezen túlmutatóan községünk valódi közösségként fogadta a vendégeket. A szállást és a két közös vacsorán kívüli ellátást hét testvérünk családja és három csicsörkés család vállalta magára Bándi Klárka szervezésében. A vendéglátásban nagy segítség volt a testvéreink által készített sok finom sütemény és italfelajánlás,

Közösségünk templombajáró tagjai megismerhették a fiatal és igen lelkes szlatinai plébánost, hiszen szombat este ő celebrálta a szentmisét, majd vasárnap is István atya prédikált, miközben az általa vezetett gitáros kórus szolgált. S bár a kevésbé ismert dallamokat nem tudtuk velük énekelni, átható volt áhítatuk, mély lelkeségük. A mise után a hívek előtt adtuk át számukra a már jó ideje gyűlő adományt, mely akkor még 255 ezer Ft volt. A délutáni gyertyagyújtáson a csömöri sváb baráti körtől kapott összeggel és egyéb egyéni támogatással ez megszorozódott 325 ezer Ft-ra. E mellett jelentős mennyiségű ruházatot, játékot, könyvet pakoltunk be a buszba. A Jóisten fizesse meg mindenkinek!

Szívmelengető érzés megtapasztalni a csömöriek segítőkészségét, a közös adakozás örömét. – Jézuska jászolát sok-sok lelki szalmaszál béleli melegre községünkben!

A látogatás legnagyobb örömét mégis egymás megismerése, a személyes élmények, beszélgetések, valamint a közös éneklések adták. Mi is, ők is tanultunk egymástól egy-egy dalt, majd a nyári táborban tanult széki nótáktól és moldvai zenétől zengett a művelődési ház sarokterme.

A közös szentmiseken és vacsorákon kívül vendégeink nagy örömmel vettek részt a község adventi programjain, a Mikulás-túrán, a második adventi gyertyagyújtáson és a XVIII. Adventi hangversenyen. Sűrű volt a program, vasárnap délután még a Szent István-bazilikába és az adventi vásárra is ellátogattak, de maradt idő nagy találkozásokra is. Különösen előremutató, hogy sok fiatal jött a csoporttal, és így lehetőség adódott a mi fiataljainkkal való mélyebb barátkozásra.

Van mit tanulnunk egymástól, és ez hozhatja a kapcsolatot jövőbeni gyümölcsöző eredményét.

a csicsörkés anyukák közös vacsorafőzése, egyházközösségünk támogatása, a művelődési ház helybiztosítása és önkormányzatunk soron kívüli adománya, melyből vacsorával fogadhattuk vendégeinket érkezésükkor a plébánián. Itt ismerkedtek meg vendégeink szállásadóikkal. A felkért Nostalgia étterem dupla adag finom ételt szállított, melyből másnapra is jutott, az ajándék rétesből beigliből pedig még útravalónak is tudtunk csomagolni. A nevek említése nélkül hálás köszönet minden segítségért az ellátásban segítőknek és résztvevőknek!

A vasárnapi koncert után közös fotó készült a templomban, kiosztottuk a csömöri ajándécsomagokat, melyeket az Összefogás Rehabilitációs Központ kézműves termékeiből és egy mesés mézeskalács felajánlásból állítottunk össze. Éjfél felé vettünk búcsút tőlük. Indultak útnak megpillantani a császárváros csábitó csillogását röpke időre. – Hisz oly sokáig volt lehetetlen ez az élmény számukra. – Kedd hajnalban kaptuk a megnyugtató hírt, hogy szerencsésen hazaértünk, és kérjük Isten áldását a kedves csömöri testvérekre.

Hermányos Mária

KARITÁSZHÍREK

Összességében elmondhatjuk, hogy a Csömöri Szent Rita Karitászi Közösség egyre nagyobb volumenű támogatást tud nyújtani támogatóinak. A jövőre ötéves fennállását ünneplő csoportnak ez igazán nagy öröm. Egyre gyakorlatabbá válik a közösség, így az évkörben visszatérő feladatok olajozottabban, de érezhetően megnövekedetten jelentkeznek. Újdonságról ezért ritkán tudunk beszámolni.

Eseményeink

• **Rekordot értünk el az élelmiszergyűjtésben.** A SZAK ismét megnyerte az Élelmiszerbank által meghirdetett karácsonyi adománygyűjtési lehetőséget az Auchan Áruházban, és ehhez most is bekapcsolódtunk. Idén 400 kg-mal több élelmiszert gyűjtött közös önkéntes csapatunk egy hétvégén mint tavaly, összesen 5600 kg-ot. Ezzel ismét országos 2. helyezést értünk el. Mivel az önkéntesek közt minden korcsoport képviseltette magát, a vásárlók minden korcsoportjával célzottan tudtunk hangot találni, ezért is vagyunk büszkék gyermekes karitászi-családjainkra. – Talán ez a siker nyitja a kitarító, áldozatkész munka mellett, mely minden elismerést megérdemel, de a köszönet mégis az adakozó vásárlókat illeti elsősorban. Sok-sok családnak könnyítettük meg az ünnepre való készülődést. Szép volt!

A csomagok szétosztásában, pakolásában ki kell emelnünk Deák Miklóst, aki ismét egyedüli férfiként mozgatta meg a hatalmas tömegű élelmiszert. Bizony nagy szükségünk lenne még több erős férfiközre!

• **Szent Erzsébet ünnepén** ismét teszta-testbe csomagolva köszöntük meg az éves segítséget testvéreinknek. A kenyérszentelésnél ezúttal József atyától áldást kaptunk a Mária-oltárra kihelyezett karitászkötényeinkre is.

• Az országos karitászi gyűjtés napján József atya ismét nekünk ajánlotta fel a perselypénz 60 %-át.

• **Juhász Bence, a Karitászi-Mikulás** december 3-án vasárnap a mise után templomunk előtt szaloncukorral várta a gyerekeket (és a jó felnőtteket). Ezután öt támogatott családhoz látogatott el, ahol 13 gyermeket ajándékozott meg. A KaritásziPONT játékkészletéből valamint az Olgyay család adományából összeállított csomagokkal nagy örömet szerzett, kiválóan sikerült a Szent Miklós-ünnep, melyen a Mikulásnak Fanni és Viki nevű manói segítők segítettek.

• **Csömörön a használt ruhák már nem kelendők.** Ezért a KaritásziPONTunkon felgyűlt ruhatömegnek jó célállomást keresünk vidékeinken. Törtelre 25 zsák ruhát válogatott Sölchné Saci és Fazekas Marusz, melyet Újfalu Szabolcs szállított el autójával. Tóalmásra, Aknaszlatinára és az egyházmegyének is válogattunk még több zsák ruhát.

• **Karácsonyi ajándékok valóra váltásához** idén 10 alsós és 4 felső tagozatos rászoruló gyermeket ajándékozunk meg nagyobb értékű csomaggal.

• **A tűzifa szállítását folytatjuk,** de idén a SZAK-kal összehangoltan végezzük az igazságos és gyors elosztás céljából. Karácsony előtt eddig 13 otthonba jutott el tüzelő tőlünk Endrédi Miki és Kégl Laci önzetlen segítségével.

• **Az ingyenes francia nyelvoktatás** Juhászné Melindával hátrányos helyzetű gyermekek számára folytatódik péntekenként a plébánián.

• **Szent Rita-szobrot** készített nekünk Szekeres Anikó. A kb 30 cm-es festett gipszszobrot hálából készítette nekünk az alkotó tevékenységünkért. A kedves meglepetést szívből köszönjük.

• **Fészek program** című új kezdeményezésről mesélt vendégünk, Huszár Attila akolitus. Ennek keretében az alapoktól induló modern, párbeszédese katekézist (hittant) indítanak felnőttek számára kétévente szerdánként.

Az első alkalmak egymás megismeréséről szólnak, de folyamatosan lehet kapcsolódni a csoporthoz. Szeretnék megszólaltatni azokat, akik még nem, vagy csak régen jártak hittanra, hogy elmondhassák kérdéseiket, gondjaikat és ezekre modern, „felnőtt” válaszokat kapjanak. Ezt szerető, befogadó, keresztény közösségben szeretnék megtenni (meleg fészekben). Ezért hívnak olyan testvéreket, akik az alkalmakon nem a tudás vagy a szentségek hiánya miatt, hanem a közösségért vesznek részt többféle módon.

– Ha nem ér rá szerdánként, imádkozik a felnőtt katekézisi résztvevőikért. Toboroz résztvevőket, meghívja ismerőseit a szerdai alkalmakra.

– Amikor tud, eljár a szerdákra évente 5–6 alkalomra, és részvételével emeli Krisztus fényét.

– Néha, évi 1–2 alkalommal párbeszédese előadást tart az aktuális témáról 10 percen, amit utána kiscsoportokban átbeszélnek.

– Amikor van rá módja, meghív magához vendégségbe 1–1 szentségekre készülő új testvért, akár családjával együtt.

Miben segíthet a karitászi?

– A toborzásban: sok olyan embert ismerünk, akiknek szükségük lenne hittani ismeretre, befogadó közösségre, Isten ismeretére és szeretetére.

– Örömmel és szeretettel várják a karitászosokat résztvevőnek, hogy mi, gyakorló keresztények, a meleg fészek biztonságát adhassuk azoknak, akik keresőként jönnek közösségünkbe.

Országos programok

• **Egymillió csillag a szegényekért** programsorozatban már 15 ország vesz részt évről évre. Ennek keretében a helyi önkéntesek gyertyát kínálnak kis adományért. Minden gyertya egy rászoruló jelképez. Célja világszerte közös: az összetartozás szellemének, az emberi szolidaritás érzésének erősítése a társadalom peremére szorultakkal szemben.

• **Tárjátok ki a szíveteket** program 2017. november 26-án indult. Ez a karitászi adventi adománygyűjtési akciója, mely egészen karácsonyig tart. Tartós élelmiszer-felajánlásokat nem kérünk, csak a perselyben gyűjtünk adományokat.

Legközelebbi találkozásunk: január 9. kedd, 18.00.

Hálásan köszönjük egyházközösségünk vezetőinek és minden kedves testvérünknek az egész év során nyújtott támogatást, közösségünk minden tagjának pedig a kitarító, áldozatkész munkát!

Áldott, békés ünnepeket kívánunk mindenkinek!

Szent Rita Karitászi Közösség
H.M.

GYERMEKOLDAL

Jézuska üzenete

Hulló hópolyhektől
Jézuska üzeni,
gyerekek, gyerekek
rossz ne legyen senki.
Mert a jó gyermeket
Jézuska szereti
Szent karácsony estén
keblére öleli.

(mondóka)

Készíts finom ajándékot karácsonyra!

Szeretettel ajánljuk Nektek az alábbi recepteket, akár ajándék is lehet belőle. Könnyen, gyorsan elkészíthetők.

ÁFONYÁS KÓKUSZOS TRÜFFEL

Hozzávalók:

1 dl habtejszín
100 g fehér csoki
50 g aszalt áfonya
4–5 evőkanál kókuszreszelék a masszához
+ a forgatáshoz, amennyit fölvesz

Elkészítés:

A tejszínt kezd el egy kisebb lábosban melegíteni, majd tördeld bele a csokoládét.
Kevergesd egy spatulával, majd ha felolvadt, add hozzá a kókuszt és az áfonyát is.
Fedd le, és tedd hűtőbe kb. egy éjszakára.
Másnapra könnyen formázható, sűrű masszát kapsz.
Önts egy kistányérba még egy kevés kókuszreszeléket, majd formázz kis golyókat (szivecskét) a fehér csokis krémből.
Hempergesd meg jó alaposan a kókuszreszelékben, rendezd el szépen egy üvegtányéron (más tál is jó) és kész is.

ÉTCSOKIS NARANCSOS TRÜFFEL

Hozzávalók:

1 dl habtejszín
100 g étcsoki
50 g kandírozott narancs
1 narancs lereszelt héja
cukrozatlan kakaópor

Elkészítés:

A tesztint kezd el melegíteni egy lábosba, majd reszeld bele a narancs héját. Tördeld bele a csokit és kevergesd míg felolvad. Add hozzá a kandírozott narancsot is.
Végül lefedve tedd hűtőbe minimum egy éjszakára.
Ha összeállt formázhatóvá a krém, készíts kis golyócskákat belőle.
Forgasd cukrozatlan kakaóporba a trüffeleket.

Nagyon mutatós, szép az ajándék, ha mindkettőt variáld egy tálon. Vidán szorgoskodást kívánunk!

Segíts eljutni a pásztoroknak Úrjézushoz!

Viccek

A skót kisfiú megkérdezi az apjától:

- Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?
- Parketta, kisfiam.

A kisgyerek karácsony este szalad be az anyukájához a konyhába:

- Anyu, anyu, képzeld, ég a fa!
 - Nem ég, kisfiam, hanem világít!
- Néhány perc múlva megint szalad be a kisfiú:
- Anyu, anyu! Már a függöny is világít!

Ferike és Katika karácsonyra ajándékba megkapja a képes Bibliát.

Nézegetik, nézegetik, a Madonna a Kisjézussal című képnél megkérdezi Ferike a testvérét:

- Hol van Jézus apukája?
- Katika elgondolkozva nézi a képet:
- Biztosan ő fényképezett.

Pistike bátyja bemegy a szobájukba, és látja, hogy az öccse térdel az ágya mellett, és közben kiabál:

- Jézuska, én nagyon jó voltam egész évben, kérlek hozz nekem egy villanyvasutat, vagy egy biciklit, vagy egy videojátékot!

A bátyja csendesíti: Minek ordítasz? A Jézuska nem süket! – A Jézuska lehet, hogy nem, de a nagyi a szomszéd szobában igen!

Mi történik a Mikulással, ha karambolozik?

- Szánja-bánja.

BÚÉK!